

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1417/2025
26.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Рашита Пепића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.201/25 од 16.04.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.121/25 од 18.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 26. новембра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Рашита Пепића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.201/25 од 16.04.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.121/25 од 18.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.201/25 од 16.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 15.03.2025. године до 16.04.2025. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.121/25 од 18.09.2025. године, одбијене су као несноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом

Пазару и браниоца окривљеног – адвоката Рашита Пепића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.201/25 од 16.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Рашит Пепић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да изрека правноснажне пресуде не садржи сва битна обележја кривичног дела због ког је окривљени оглашен кривим јер је у изреци само уопштено наведено да је окривљени угрозио сигурност оштећене ББ, као и да се из изреке уопште не види у чему се састоји последица предметног кривичног дела. Поред тога, у захтеву се истиче да у правноснажној пресуди недостаје битан елемент кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ – претња окривљеног да ће напасти на живот и тело оштећене, при чему претња мора бити озбиљна.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. КЗ, прописано је да ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица – казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА оглашен је кривим да је критичном приликом у стању урачунљивости и са умишљајем, свестан забрањености свог дела чије је извршење хтео, угрозио сигурност оштећене ББ, претњом да ће напасти на њен живот и тело, на тај начин што је дошао испред стана у коме оштећена живи са децом и почео да лупа на врата, па га је она пустила у стан, а окривљени физички насрнуо на њу, ударајући је рукама у пределу целог тела, а након тога јој се обратио речим: „Убићу те, нећеш тако лако отићи од мене“, што је изазвало осећај несигурности и угрожености код оштећене.

По оцени овога суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, и то како објективна, која се односе на предузете радње окривљеног којима је угрозио сигурност оштећене ББ, претњом да ће је убити, тако и

субјективна обележја дела, која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, а која укључују и свест о забрањености дела. Поступање окривљеног критичном приликом, супротно наводима захтева, представља озбиљну предњу, будући да се ради о стварној и озбиљној претњи по живот и тело оштећене, којом је остварена последица наведеног кривичног дела, а која се огледа у изазивању осећаја несигурности и угрожености код оштећене.

Како, дакле, радње описане у изреци правноснажне пресуде, које је окривљени предузео критичном приликом, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука каоу изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић